Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXXIII.

Wydana i rozesłana dnia 14. Maja 1851.

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXXIII. Stück.

Ausgegeben und versendet am 14. Mai 1851.

wykształcenia w rozmaitych gałęziach nauk przyrodzonych, i tym sposobem byli w stanie odpowiedzieć wymaganiom wskazanym w punktach 3. aż do 6-go §fu. 7. ustawy prowizorycznej z dnia 30. Sierpnia 1849. tom uzupeł. dz. pr. pań. N. 380. dotyczącej egzaminu kandydatów do zawodu gimnazyalnego.

Co do wykształcenia w chemii praktycznej, stało się zadosyć tej potrzebie przez zaprowadzenie wykładów ordynaryjnych; co do fizyki powszechnej, w Wiedniu przez instytut fizykalny, po innych zaś uniwersytetach przez regularne praktyczne ćwiczenia. Równie też nakazanem zostało, ażeby profesorowie na uniwersytetach otworzyli dla kandydatów nauczycielskich regularne praktyczne wykłady innych specyalnych gałęzi nauk przyrodzonych, jako to: zoologii, botaniki i mineralogii, przez co kandydaci nabyć mogą gruntownych i obszernych wiadomości, potrzebnych w zawodzie swoim, mianowicie zaś zręczności praktycznej w czynieniu doświadczeń, i prowadzeniu dowodów, a zarazem wskazaną będą mieli drogę do dalszych samodzielnych badań. Własciwi profesorowie odebrali przytem polecenie, aby obszerność tych wykładów zastosowali do istoty specyalnej gałęzi nauk, a nadewszystko, aby mieli na oku potrzebę przyszłych nauczycieli gimnazyalnych, i miarę czynności, jakiej wymagać można po kandydatach ze względu na inne przedmioty kształcenia.

Wzywa się zatem kandydatów nauczycielskich, poświęcających się naukom przyrodzonym, ażeby uczęszczali na rzeczone ćwiczenia praktyczne, w których znajdą pomocną sposobność przygotowania się do przyszłego zawodu swego. Mianowicie kandydaci, którzy obrali fizykę za przedmiot główny, winni w czasie przygotowania uczęszczać na wykład chemii praktycznej. Rozporządza się dalej, iż kandydaci, którzy uczęszczali ze skutkiem na wspomnione wykłady, przeznaczone dla specyalnych przedmiotów, których nauczać pragną, przy mianowaniach na posady, w przyszłości szczególnych doznawać będą względów.

W tym celu wydanem będzie kandydatom, po ukończeniu każdego takiego wykładu praktycznego, świadectwo co do tego, jak długo, w jaki sposób i z jakim skutkiem wykładów słuchał. Takowe świadectwo winni są okazać komisyi egzaminacyjnej, ta zaś zamieści treść jego w świadectwie, które ma wystawić kandydatowi o skutku z jakim zdał egzamin nauczycielski.

Thun m. p.

112.

Rozporządzenie ministerstwa wojny z dnia 2. Maja 1851,

którem się ustanawia cło wchodowe od soli dygestującej na 5 krajcarów od cetnara.

W porozumieniu z c. k. ministerstwem handlu, uchwaliło c. k. ministeryum finansów ustanowić cło wchodowe od soli dygestującej (solan potażu), w taryfie celnej osobno nie wymienionej, we wszystkich spólnym celnym związkiem objętych krajach ko-

eine höhere praktische Ausbildung erwerben, und so in den Stand setzen, den Anforderungen des §. 7, Punct 3 bis 6 des provisorischen Gesetzes über die Prüfung der Candidaten des Gymnasial-Lehramtes vom 30. August 1849, Ergänzungsband des Reichsgesetzblattes, Nr. 380, entsprechen zu können.

Für die Ausbildung in der praktischen Chemie ist bereits durch ordentliche Vorträge, in Bezug auf die allgemeine Physik aber in Wien insbesondere durch das physikalische Institut und an anderen Universitäten durch regelmässige praktische Uebungen gesorgt. Dessgleichen ist nunmehr die Einleitung getroffen, dass auch aus den anderen speciellen naturwissenschaftlichen Fächern, als: Zoologie, Botanik und Mineralogie von den betreffenden Universitäts-Professoren eigene regelmässige praktische Lehrcurse für Lehramts-Candidaten eröffnet werden, worin diesem die zu einem erfolgreichen Lehrer nöthigen gründlicheren und umfassenderen Kenntnisse namentlich auch die praktische Gewandtheit im Experimentiren und Demonstriren verschafft, und die Anleitung zu weiteren selbständigen Forschungen gegeben wird. Die betreffenden Professuren wurden hiebei angewiesen, den fraglichen Lehrcursen die der Beschaffenheit des speciellen Faches entsprechende Ausdehnung zu geben, und hauptsächlich auch das Bedürfniss künftiger Gymnasiallehrer und das Mass der Thätigkeit, welches von den Candidaten, mit Rücksicht auf die sonstigen Bildungszwecke in Anspruch genommen werden kann, ins Auge zu fassen.

Es ergeht demnach an diejenigen Lehramts-Candidaten, welche sich den naturwissenschaftlichen Fächern widmen, die Aufforderung, an diesen praktischen Uebungen, in welchen ein wesentliches Förderungsmittel der Ausbildung für ihren künftigen Beruf gegeben ist, während ihrer Vorbereitungsjahre sich zu betheiligen. Namentlich sollen diejenigen Lehramts-Candidaten, welche die Naturlehre als Hauptfach gewählt haben, während der Vorbereitungszeit an einem Curse der Vorträge über p r a k t i s c h e Chemie Theil nehmen.

Es wird ferner angeordnet, dass diejenigen der betreffenden Candidaten, welche die erwähnten, für das specielle Fach, worin sie Unterricht ertheilen wollen, bestimmten praktischen Lehrcurse mit Erfolg frequentiren, bei künftigen Anstellungen v o r z u g s w e i s e n Anspruch auf Berücksichtigung haben sollen. Zu diesem Behufe wird den Candidaten nach Vollendung eines jeden solchen praktischen Lehrcurses ein Zeugniss über die Dauer und Art, so wie über den Erfolg ihrer Verwendung ausgefertiget; dieses Zeugniss haben sie der Prüfungs-Commission vorzuweisen, welche den Inhalt desselben in das von ihr auszustellende Zeugniss über die bestandene Lehramts-Candidaten-Prüfung aufzunehmen haben wird.

Thun *m. p.*

112.

Verordnung des Finanzministeriums vom 2. Mai 1851,

womit der Eingangszoll für Digestiv-Salz mit 5 Kreuzern vom Centner festgesetzt wird.

Im Einverständnisse mit dem Handelsministerium hat das Finanzministerium beschlossen, den Eingangszoll für das im Zolltarife nicht besonders benannte Digestiv-Salz (salzsaueres Kali) für sämmtliche im gemeinschaftlichen Zollverbande begriffenen Länder auf f ü n f K r e u z e r vom

ronnych, na pięć krajcarów od wiedeńskiego cetnara lub na czterdzieści pięć centezymów od metrycznego cetnara Sporco.

To ustanowienie celne wejść ma w życie z dniem 1. Czerwca 1851.

Krauss m. p.

113.

Rozrządzenie ministerstwa wojny z dnia 3. Maja 1851,

dotyczące zbiegów wojskowych przez żandarmów i wypłacenia tymże wynagrodzenia (taglia).

Z powodu zaszłych zapytań, rozporządza się:

I. Zbieg wojskowy, dostawiony przez żandarma, uważany być ma jako dostawiony przez wojskowego.

II. Na zapłacenie wynagrodzenia (taglia) za dostawienie dezertera przez żandarma, należy zeznać nawet wtenczas, kiedy jej żandarm nie żąda.

Csorich m. p.

114.

Rozporządzenie ministra finansów z dnia 6. Maja 1851,

obowiązujące wszystkie kraje koronne, w których w wykonaniu stoją ustawy prowizoryczne z dnia 9. Lutego 1850. i z dnia 2. Sierpnia 1850,

dotyczące przyszycia stępla,

Wedle postanowień §fu. 27. prowizorycznej ustawy z dnia 9. Lutego, równie jak onej z dnia 2. Sierpnia 1850, co się tycze alegatów (załączników) do podań, wymogom prawa już tem samem zadosyć się staje, gdy do niestęplowanych alegatów, jeżeli ma mieć miejsce przyszycie stępla (§. 26. prowizor. ustaw z d. 9. Lutego i 2. Sierpnia 1850) dołoży się wymagane ku temu niezapisane arkusze stęplowe, którą to okoliczność na podaniu uwidocznić należy.

Wedle tegoż postanowienia ustawy, nie jest przeto potrzebnem, ażeby przyszycie stępla w takowych przypadkach przed wniesieniem podania, osobno uskutecznionem było, takowe owszem z urzędu wykonać ma protokół podawczy, zaraz po wniesieniu podania. Tylko we wszystkich innych przypadkach dopuszczalnego przyszycia stępla, należy o takowe osobno upraszać, jednakże nie na piśmie i nie w protokóle podawczym przy władzach i urzędach publicznych, lecz w ich ekspedyturze.

Ekspedytura obowiązana jest zadosyć uczynić takowym żądaniom, skoro są ku temu warunki prawem przepisane.

Krauss m. p.

Wiener Centner, oder fünf und vierzig Centesimi vom metrischen Centner Sporco festzusetzen.

Diese Zollbestimmung hat mit dem ersten Juni 1851 in Wirksamkeit zu treten.

Krauss *m. p.*

113.

Erlass des Kriegsministeriums vom 3. Mai 1851,

betreffend die Einbringung der Deserteurs durch die Gensd'armen und Ausbezahlung der Taglia an letztere.

Aus Anlass vorgekommener Anfragen wird verordnet:

I. Der durch einen Gensd'armen eingebrachte Deserteur ist als vom Militar eingebracht anzusehen.

II. Auf den Ersatz der Taglien, für die Einbringung eines Deserteurs durch einen Gensd'armen, ist selbst in dem Falle zu sprechen, wenn sie auch von dem Letzteren nicht angesprochen würde.

Csorich *m. p.*

114.

Verordnung des Finanzministeriums vom 6. Mai 1851,

wirksam für alle Kronländer, in welchen die provisorischen Gesetze vom 9. Februar 1850 und 2. August 1850 in Wirksamkeit stehen,

bezüglich der Stämpelanheftung.

Nach den Bestimmungen des §. 27 der provisorischen Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850, wird hinsichtlich der stämpelpflichtigen Beilagen zu Eingaben der gesetzlichen Anforderung schon dadurch Genüge geleistet, dass den ungestämpelten Beilagen, in soferne die Stämpelanheftung stattfindet (§. 26 der provisorischen Gesetze vom 9. Februar und 2. August 1850), die dazu erforderlichen unbeschriebenen Stämpelbögen zugelegt werden, welcher Umstand auf der Eingabe ersichtlich zu machen ist.

Nach dieser Anordnung des Gesetzes ist daher nicht erforderlich, dass die Stämpelanheftung in solchen Fällen vor der Ueberreichung der Eingabe besonders bewirkt worden sei, dieselbe ist von dem Einreichungs-Protokolls-Amte sogleich, nach der Ueberreichung der Eingabe, von Amtswegen zu vollziehen. Nur in allen anderen Fällen der zulässigen Stämpelanheftung muss dieselbe besonders, jedoch ohne dass es einer schriftlichen Eingabe bedarf, und zwar nicht bei dem Einreichungs-Protokolle der öffentlichen Behörden und Aemter, sondern bei dem Expeditsamte derselben angesucht werden.

Dem Expeditsamte liegt ob, jedem solchen Ansuchen, wenn die gesetzlichen Bedingungen dazu vorhanden sind, zu entsprechen.

Krauss *m. p.*

115.

Rozrządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 9. Maja 1850,

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których ustawa o polowaniu z dnia 7. Marca 1849. (dz. pr. pań. tom uzupełniający Nro 154), w wykonaniu stoi,

mocą którego oświadcza się, iż ustanowione §fem 9. wspomnianej ustawy ukaranie przestąpienia przepisu pod §. 7. tejże właśnie przywiedzionego, do kompetencyi władz administracyjnych należy, a nie do sądów karnych.

Celem uchylenia wielokroć zaszłych wątpliwości i zapytań co do tego: czy ustanowione §fem. 9. prow. ustawy o polowaniu z d. 7. Marca 1849. ukaranie przestąpienia przepisu §fem. 7. tejże właśnie ustawy, objętego, wedle którego każda gmina obowiązaną jest, wydzielone sobie polowanie, albo niepodzielnie wydzierżawiać, albo przez właśnie ku temu ustanowionych w rzeczy biegłych (myśliwych) wykonywać kazać, — do kompetencyi władz administracyjnych, czy sądów karnych należy, — widzi się ministeryum sprawiedliwości w porozumieniu z ministeryami spraw wewnętrznych, tudzież kultury krajowej i górnictwa, spowodowanem do oświadczenia następującego:

Ponieważ §. 9. onejże ustawy, wyraźnie władzom administracyjnym przestrzeganie wspomnionego przepisu przekazuje, przetoż ztąd wynika samo przez się, że także i ukaranie przestąpienia tegoż, do kompetencyi władz administracyjnych, a nie sądów karnych należy, i zarazem, że postanowienia rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Grudnia 1849, dzien. pr. pań. z r. 1849, cz. X. L. 49) i art. X. L. 3. ustawy wstępnej do procedury karnej, żadnego nie mają zastosowania.

K. Krauss m. p.

115.

Erlass des Justizministeriums vom 9. Mai 1851,

gültig für alle Kronländer, in welchen das Jagdgesetz vom 7. März 1849 (Reichsgesetzblatt, Ergänzungsband, Nr. 154) in Wirksamkeit steht,

wodurch erklärt wird, dass die im §. 9 dieses Gesetzes festgesetzte Bestrafung der Uebertretung der ebenda §. 7 enthaltenen Vorschrift zur Competenz der Verwaltungsbehörden und nicht der Strafgerichte gehören.

Zur Beseitigung mehrfach vorgekommener Zweifel und Anfragen: „ob die im §. 9 des provisorischen Jagdgesetzes vom 7. März 1849 festgesetzte Bestrafung der Uebertretung der ebenda §. 7 enthaltenen Vorschrift, wornach jede Gemeinde verpflichtet ist, die ihr zugewiesene Jagd entweder ungetheilt zu verpachten, oder durch eigens bestellte Sachverständige (Jäger) ausüben zu lassen, zur Competenz der Verwaltungsbehörden, oder der Strafgerichte gehöre? —" findet das Justizministerium im Einverständnisse mit dem Ministerium des Innern, sowie der Landescultur und des Bergwesens zu erklären:

Da der §. 9 dieses Gesetzes die Fürsorge für die Beobachtung der erwähnten Vorschrift ausdrücklich den Verwaltungsbehörden zuweiset, so folgt von selbst, dass auch die Bestrafung dieser Uebertretung zur Competenz der Verwaltungsbehörden und nicht der Strafgerichte gehört, und dass hierauf die Bestimmungen der Justiz-Ministerial-Verordnung vom 27. December 1849 (Reichsgesetzblatt vom Jahre 1849, X. Stück, Z. 49) und des Art. X, Z. 3, des Einführungsgesetzes zur Strafprocessordnung keine Anwendung finden.

Krauss m. p.

115.

Erlass des Justizministeriums vom 3. Mai 1851,

[illegible]